

over for kommuner og amtskommuner på forebyggelsesområdet.

Efter lov om embedslægeinstitutioner m.v. omfatter embedslægeinstitutionernes opgaver i dag bl.a. rådgivning over for statslige myndigheder samt amtskommunale og kommunale myndigheder om lægelige, hygiejniske, miljømæssige og socialmedicinske spørgsmål. Hovedparten af denne rådgivningsvirksomhed har et forebyggende sigte.

En bredere rådgivningsvirksomhed fra embedslægerne på forebyggelsesområdet vil kunne være en væsentlig støtte til den forebyggende og sundhedsfremmende indsats i kommuner og amtskommuner. Det gælder især på det socialmedicinske område, hvor der ikke – som på miljø- og hygiejneområdet – er andre offentlige myndigheder m.v. til at varetage udvidede rådgivningsopgaver.

I dag spænder embedslægernes aktiviteter på dette område fra mindre rådgivningsopgaver over samfundsmedicinske analyseopgaver til mere forsøgsprægede aktiviteter. Som eksempler på disse forskellige aktiviteter kan nævnes støtte til og deltagelse i kommunale og amtskommunale forebyggelsesråd, rådgivning og bistand i forbindelse med analyser og vurderinger af befolkningens sundhedstilstand, med analyser af forbruget af sundhedsvæsenet m.v., med analyser af sundhedsvæsenets tilrettelæggelse samt ved lokale forsøg med forebyggelse af ulykker, medicinmisbrug m.v.. Denne form for aktiviteter bør fremover indgå med større vægt i embedslægeinstitutionernes arbejde.

Embedslægerne bør derudover søges inddraget mere aktivt i de centrale sundhedsmyndigheders forebyggende og sundhedsfremmende foranstaltninger f.eks. i forbindelse med opfølgningen af Regeringens Forebyggelsesprogram.

Til § 6

Begreberne amtskommune, bopælsamtskommune og bopælskommune er foreslået defineret i bestemmelsen for at lette den sproglige udformning af lovens øvrige tekst.

Det foreslås udtrykkeligt at lade folkeregistertilmeldingen være afgørende for, hvor en person anses for at have bopæl. De få personer, der i folkeregistret er registreret uden fast bopæl, jf. folkeregisterlovgivningen, har dog ligeledes ret til lovens ydelser. Finansieringen af ydelser påhviler i sådanne tilfælde den kommune, hvor pågældende senest har været registreret med fast bopæl. Finansieringen af de ydelser, amtskommunerne har ansvar for, fastlægges på tilsvarende måde.

Til kapitel 2

Bestemmelserne i lovforslagets kapitel 2 fastlægger, hvilke personer der er berettiget til lovens ydelser, dvs. ydelser vedrørende graviditet og fødsel, sundhedspleje, sygepleje, tandpleje, helbredsundersøgelse, vaccination, ydelser i privat praksis, tilskud til lægemidler, sygehusvæsenets ydelser, patientbefordring og begravelseshjælp.

Lovforslaget bygger i denne sammenhæng først og fremmest på reglerne i sygesikringslovens kapitel 1. Personkreds samt i sygehuslovens kapitel II. Berettigede personer og ydelsernes omfang. Herudover er det tilstræbt at overføre væsentligere bestemmelser fra bekendtgørelser, der har ligget fast i en årrække, til lovteksten.

Kredsen af berettigede er fastlagt på nogenlunde samme måde i sygesikringsloven og i sygehusloven. Da der ikke er nogen begrundelse for at have forskellige regler, er bestemmelserne i dette kapitel ved en sammenskrivning af sygesikringslovens og sygehuslovens regler udformet med sigte på, at de som hovedregel skal have retsvirkning for hele lovens ydelsesområde, dvs. også de kommunale sundhedsordninger.

Efter sygesikringslovens § 1, stk. 5, og sygehuslovens § 5, stk. 4, er ministeren bemyndiget til at fastsætte regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke nærmere vilkår udsendt personale ved herværende diplomatiske og konsulære repræsentationer og sådanne personers familiemedlemmer skal have adgang til lovens ydelser. Det er ikke fundet påkrævet at videreføre en sådan bemyndigelse, idet området må anses for tilstrækkelig reguleret dels ved den foreslåede præcisering af bopælskravet, dels i henhold til internationale bestemmelser.

Til § 7

Udgangspunktet for den foreslåede bestemmelse er sygesikringslovens § 1, stk. 1, og sygehuslovens § 5, stk. 1.

Det foreslås, at enhver, der har bopæl her i landet, med nærmere angivne undtagelser, jf. lovforslagets §§ 8-12, har ret til lovens ydelser på de i loven nærmere fastsatte vilkår.

Ligesom i anden lovgivning har anvendelsen af bopælsbegrebet givet anledning til fortolkningsproblemer. Det foreslås derfor udtrykkeligt at lade folkeregistertilmeldingen være afgørende for, om en person har ret til lovens ydelser. Det vil sige, at det er reglerne om registrering af bopæl i folkeregistrene (og CPR), der bliver lagt til grund for en persons ret til ydelser efter loven. Kravet om folkeregistertilmel-